

prima instanță: V. Buhnaci
instanța de apel: B. Bîrca
M. Ciugureanu, M.Moraru

dosarul nr.2ra-2120/13

Î N C H E I E R E

19 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui Tacic Iulia, avocatul Negru Olesea, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tacic Iulia împotriva lui Bulgac Lidia cu privire la rezoluțiunea contractului de donație, restituirea bunului, anularea contractului de vânzare-cumpărare, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013

c o n s t a t ă

La data de 10 noiembrie 2010 Tacic Iulia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bulgac Lidia cu privire la rezoluțiunea contractului de donație, restituirea bunului, anularea contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii reclamanta Tacic Iulia a invocat că, în anul 1969 a primit în drept de folosință apartamentul nr. 19, str.Zelinskii 40/1, mun. Chișinău, unde s-a

instalat cu domiciliul împreună cu familia compusă din trei persoane: ea, Tacic (Sidorova) Iulia, fiul Sidorov S. și mama - Zalevskaia Pelageia, conform bonul de repartitie nr.08616 din 29 august 1969.

În anul 1971 s-a căsătorit cu Tacic Grigori, care s-a instalat cu domiciliul în apartamentul nr. 19 str. Zelinskii 40/1, Chișinău și locuiește până în prezent. Căsătoria cu Tacic Grigori a fost înregistrată în anul 1983. În anul 1985 a desfășurat căsătoria cu Tacic Grigori, însă au continuat să locuiască împreună. În anul 1994 împreună cu fiul Sidorov Serghei au privatizat apartamentul nr. 19, str. Zelinskii 40/1, Chișinău (contractul nr.7-1122 din 3 iunie 1994). Tacic Grigori de la locul de muncă a primit apartament, pe care în august 1994 l-a privatizat, iar în februarie 1996 l-a vândut. La 23 februarie 1996 cu Tacic Grigori a încheiat contractul de donație nr. 15-213 a apartamentului nr. 19, str. Zelinskii 40/1, Chișinău, care a devenit proprietatea lui Tacic Grigori, ea însă la acel moment deținea în drept de proprietate privată apartamentul nr. 117, str. Cuza Vodă 15/1, Chișinău, primit prin moștenire de la primul soț.

În noiembrie 1997 cu Tacic Grigori a încheiat contractul de schimb a imobilelor, prin care reclamanta a devenit proprietara apartamentului nr. 19, str. Zelinskii 40/1, Chișinău, iar Tacic Grigori proprietar al apartamentului nr. 117, str. Cuza Vodă 15/1, Chișinău, pe care ulterior l-a înstrăinat.

Prin contractul de vânzare-cumpărare nr.3223 din 04.09.2002, imobilul nr. 19, str. Zelinskii 40/1, Chișinău l-a înstrăinat lui Tacic Grigori.

Menționează, că aceste acte juridice (de donație, schimb, vânzare-cumpărare) încheiate între reclamantă și Tacic Grigori purtau un caracter fictiv, neavând ca scop producerea unor efecte juridice, deoarece deși căsătoria nu era înregistrată, au locuit împreună, aveau gospodărie comună, veniturile fiecăruia constituiau bugetul comun al familiei care era folosit pentru necesitățile comune și personale.

În anul 2005 a decedat fiul ei. Ulterior, a decedat și Tacic Grigori.

Reclamanta solicită rezoluțiunea contractului de donație nr. 15-213 din 23 februarie 1996 și declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 3223 din 04 septembrie 2002.

Prin hotărârea judecătoreiei Botanica mun. Chișinău din 04 iunie 2012 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013 s-a respins apelul declarat de Tacic Iulia și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La 05 aprilie 2013 reprezentantul lui Tacic Iulia, avocatul Negru Olesea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat, că instanța de apel eronat a aplicat normele de drept material.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul lui Tacic Iulia, avocatul Negru Olesea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs, că instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material nu pot fi reținute, deoarece sunt declarative și nu au suport legal.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a

examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul lui Tacic Iulia, avocatul Negru Olesea ca inadmisibil.

În conformitate cu art.432, art.433, art.440 CPC, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de reprezentantul lui Tacic Iulia, avocatul Negru Olesea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea